

■ Narodziny nowej religii w Palestynie

W pierwszej połowie I wieku n.e. w podbitej przez Rzymian Palestynie swoje nauki głosił Jezus z Nazaretu, nazwany później Chrystusem. Jezus nauczał wśród mieszkujących tam Żydów, że najważniejsza jest miłość do jedyne Boga oraz bliźnich. Obiecywał zbawienie i życie po śmierci wszystkim, którzy będą postępować zgodnie z jego nakazami. Krytykował tych wyznawców judaizmu, którzy ściśle przestrzegali przepisów religijnych, postów, modlitw, ale nie byli miłośnikami wobec innych ludzi. To nie podobalo się niektórym Żydom. Ponadto oburzali się, że Jezus podawał się za Syna Bożego i Mesjasza, odkupiciela ludzkich grzechów zesłanego przez Boga. Doprowadzili do jego ujęcia i skazania przez rzymskie władze około 33 roku n.e. na śmierć przez ukrzyżowanie.

Nauki Jezusa były rozpowszechniane przez apostołów – jego najbliższych uczniów. Głosili oni, że ich mistrz zmartwychwstał i udzielał chrytu jego kolejnym wyznawcom. Dzięki ich działalności nowa religia nazwana chrześcijaństwem rozprzestrzeniła się poza Palestynę.

Jezus zginął męczenną śmiercią na krzyżu. Z tego powodu znak krzyża stał się w przyszłości dla chrześcijan najważniejszym symbolem.